

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> LISTOPAD >>> 104. sezóna 2013/14

NOC DIVADEL POPRVÉ V PARDUBICÍCH

O ŽIVOTĚ A DIVADLE S VÁCLAVEM DUŠKEM

DOJMY MILANA UHDEHO PO PREMIÉŘE BALADY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM ➡ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU ➡* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	19:00	A JE TO V PYTLI!			5. REPRÍZA	
SOBOTA	2.	11:00	A JE TO V PYTLI!			6. REPRÍZA	ZADÁNO
		18:00	W. Kohlhaase – R. Zimmerová / ŠTIKA K OBĚDU				➡*
			Hrůzostrašná komedie o tom, že kdo jinému jámu kopá... Hrají K. Fialová, L. Švormová, N. Konvalinková a V. Postránecký. Režie P. Háša. Hostem Agentura Harlekýn, Praha.				
NEDĚLE	3.	19:00	4TET				
			Koncert jedinečného vokálního seskupení ve složení J. Korn, J. Škorpík, D. Kollár a D. Uličník, které už deset let udivuje diváky svými výkony. Pořádá agentura REMOEX CZ.				
PONDĚLÍ	4.	19:00	4TET				
ÚTERÝ	5.	19:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 21:30	23. REPRÍZA		K
STŘEDA	6.	17:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 20:10	16. REPRÍZA		S
ČTVRTEK	7.	17:30	A JE TO V PYTLI!		7. REPRÍZA		J
PÁTEK	8.	10:00	KDO JE NA SVĚTĚ NEJMOCNĚJŠÍ?				ŠK
		17:00	B. Martinů – E. Kolková – H. Polanská Turečková				➡*
			KDO JE NA SVĚTĚ NEJMOCNĚJŠÍ?				
			Baletní pohádka z prostředí potrhle cirkusové rodiny, ve které rodiče hledají pro svou dceru toho nejmocnějšího ženicha na světě. Režie a choreografie H. Polanská Turečková. Hostem Pražský komorní balet. Sleva 30 % pro děti do 15 let!				
SOBOTA	9.	18:00	POSLEDNÍ VÍKEND	KONEC 20:20	14. REPRÍZA		U
NEDĚLE	10.	19:00	G. Feydeau / PROUTNÍK POD PANTOFLEM				➡*
			Komedie o záletníkovi mezi dvěma ženami. Hrají M. Holý, S. Pogodová, M. Randová, V. Svoboda, P. Rychlý a další. Režie T. Töpfer. Hostem Divadlo Na Fidlovačce, Praha.				
PONDĚLÍ	11.	19:00	KOMEDIOGRAF – groteskní skeče a písničky o možném i nemožném				
			Kabaret v nejlepším slova smyslu. Totální řachanda o dnešní době! Hrají P. Liška, M. Daniel, J. Polásek, T. Matonoha, M. Chmelařová, M. Ludvíková. Scénář a režie L. Balák a kol.				
ÚTERÝ	12.	10:00	RICHARD III.	KONEC 12:40	22. REPRÍZA		ŠK
		19:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 21:30	24. REPRÍZA		A
STŘEDA	13.	18:00	DON JUAN	KONEC 20:10	23. REPRÍZA		X

ČTVRTEK	14.	19:00	NOC GRÁCIÍ			
			Galavečer školy SVÍTÁNÍ. Večerem plným ocenění provede známý bavič a moderátor V. Hron. Hostem a zpěvákem v jedné osobě nebude nikdo jiný než známý J. Laufer. V rámci programu vystoupí taneční soubory a muzikoterapeutický sbor školy SVÍTÁNÍ a další. Vstupenky lze zakoupit v předprodeji VČD.			
PÁTEK	15.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	36. REPRÍZA	
SOBOTA	16.	19:00	PETRA JANŮ A SKUPINA GOLEM			
		22:00	NOC DIVADEL – DIVADLO NARUBY			 str. 17
			Komponovaný projekt 11 evropských států European Theatre Night poprvé v Čechách! Přijďte aktivně prožít část noci v divadle – mimořádně však nebudou hrát herci, ale vy sami!			
NEDĚLE	17.	15:00	D. Pražáková / O MEDVĚDU ONDŘEJOVI	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ	P_N	
			Pohádka o hajném Ondřejovi, který si získá srdce princezny a stane se králem. Režie D. Bartůňková. Hostem Divadelní společnost Julie Jurištové, Praha.			
PONDĚLÍ	18.	8:30	O MEDVĚDU ONDŘEJOVI			ŠK
		10:30	O MEDVĚDU ONDŘEJOVI			ŠK
		17:00	O MEDVĚDU ONDŘEJOVI	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ	P_P	
ÚTERÝ	19.	10:00	POSLEDNÍ VÍKEND	KONEC 12:20	16. REPRÍZA	D
STŘEDA	20.	9:30	R. L. Stevenson / DR. JEKYLL AND MR. HYDE			ŠK
			Dramatizace hororové novely. Režie P. Stebbings. Hostem TNT Theatre Britain.			
		18:00	BALADA PRO BANDITU	KONEC 20:40	17. REPRÍZA	Z
ČTVRTEK	21.	9:00	IKAROS			ŠK
		11:00	IKAROS			ŠK
		17:00	IKAROS			L
			Hudební inscenace o touze letět za Sluncem. Prastarý příběh o malém Ikarovi, synu největšího stavitele své doby Daidala, který spáchal těžký zločin, když sobě i svému synovi nasadil křídla... Režie J. Vašíček. Hostem Divadlo Drak, Hradec Králové.			
PÁTEK	22.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	 str. 20	KONEC 21:45	113. REPRÍZA
SOBOTA	23.	18:00	BLBEC K VEČEŘI		KONEC 19:45	37. REPRÍZA G
NEDĚLE	24.	18:00	CHARLEYOVA TETA		KONEC 20:30	25. REPRÍZA ZADÁNO
ÚTERÝ	26.	19:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		KONEC 21:50	29. REPRÍZA V
STŘEDA	27.	19:00	A JE TO V PYTLI!			8. REPRÍZA M
ČTVRTEK	28.	19:00	BALADA PRO BANDITU		KONEC 21:40	18. REPRÍZA R
PÁTEK	29.	19:00	BALADA PRO BANDITU		KONEC 21:40	19. REPRÍZA H
SOBOTA	30.	18:00	HOLKY Z KALENDÁŘE		KONEC 20:40	21. REPRÍZA T

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	5.	19:00	POKUSNÍ KRÁLÍCI	→ KONEC 20:20	20. REPRÍZA	F2
PÁTEK	8.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	→ KONEC 9:50	23. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	→ KONEC 11:20	24. REPRÍZA	ŠK
ÚTERÝ	12.	8:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	→ KONEC 9:25	24. REPRÍZA	ŠK
		10:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	→ KONEC 11:25	25. REPRÍZA	ŠK
ČTVRTEK	14.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	16. REPRÍZA	C2 + C3
PÁTEK	15.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	→ KONEC 9:50	25. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	→ KONEC 11:20	26. REPRÍZA	ŠK
ÚTERÝ	19.	10:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 12:15	17. REPRÍZA	ŠK
		19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	18. REPRÍZA	A2
STŘEDA	20.	19:00	KOŠIČAN3	Legendární komedie pražského divadla Vostog. Co všechno se může stát při cestě do mýty opředěných Košic odhalí moderátoři Rádía Jiskra. Hrají O. Cihlář a P. Prokop. Režie O. Cihlář.		
SOBOTA	23.	20:00	MAGNETIK	Koncert skupiny Magnetik, která je jedním z projektů multiinstrumentalisty a skladatele M. Papalescu, jenž společně s dalšími muzikanty tvoří významné těleso na poli elektronické experimentální hudby.		
NEDĚLE	24.	15:00	POHÁDKA O STRAŠIDELNÉM NÁDRAŽÍ	Pohádka plná písniček, kouzel, strašení i legrace. Pro děti od čtyř let. Hrají L. Jurek, P. Jurková a J. Vlčková. Hostem Divadlo Láryfáry, Praha.		
		17:00	POHÁDKA O STRAŠIDELNÉM NÁDRAŽÍ			

VČD NA ZÁJEZDECH

SOBOTA	2.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE	HRADEC KRÁLOVÉ
PÁTEK	8.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	MLADÁ BOLESLAV
ČTVRTEK	14.	19:00	POSLEDNÍ VÍKEND	MLADÁ BOLESLAV
SOBOTA	16.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KOLÍN
ČTVRTEK	21.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	KOLÍN

HRAJEME:

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špiner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

M. Uhde – M. Štědroň BALADA PRO BANDITU

🔗 str. 7–9

Muzikálové zpracování příběhu zbrojníka Nikoly Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. Hrají J. Musil nebo T. Lněnička j. h., P. Tenorová, Z. Bittlová, L. Špiner, J. Vrána, P. Dohnal a další. Režie M. Tarant j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. Navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

W. Shakespeare / RICHARD III.

Tragédie člověka, jehož jedinou láskou je nenávisť... člověka, který chce vše, protože sám není ničím... který udělá vše pro to, aby měl moc, s mocí však nenadělá nic. V titulní roli M. Mejzlík. Režie Z. Dušek j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tři komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice. Dvojice herců si v jednom večeru vyzkouší role stárnoucích manželů, svůdce a ženy z předměstí i zoufalých rodičů. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, P. Tenorová a P. Borovec. Režie P. Novotný.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

T. Karpianus / PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

Hravá pohádková taškařice o slavném šlechtickém rodu. V režii T. Karpianus j. h. hrají L. Mecerodová, M. Sikorová, P. Borovec a A. Postler.

R. Rose / 12 ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. V inscenaci vystoupí hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špiner, J. Vrána a další. Režie P. Kracík j. h.

A. Christie / POSLEDNÍ VÍKEND

Brilantně vystavěný příběh královny detektivního žánru poprvé na českém jevišti! Víkendový pobyt na letním sídle Lady Angkatellové se náhle zvrtné – jak jinak: dojde k vraždě! Hrají M. Sikorová, Z. Bittlová, I. Jirešová j. h., J. Janoušková, J. Vrána, M. Mejzlík, V. Dušek a další. Režie P. Ondruch j. h.

R. a M. Cooney A JE TO V PYTLÍ!

🔗 str. 10

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“, která vám smíchů nedá vydechnout. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková nebo M. Sikorová, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a J. Vrána. Režie P. Novotný.

T. Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE

Laskavá komedie vycházející ze skutečné události, která pojednává o obyčejných ženách, z nichž se díky aktům v charitativním kalendáři na čas staly celebrity. Hrají J. Janoušková, J. Paulová j. h., D. Novotná, L. Mecerodová, R. Chvalová, H. Malehová j. h. a další. Režie P. Novotný.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha. Hrají J. Konečný j. h., P. Janečková, L. Špiner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h. **Inscenace získala Cenu novinářů za rok 2012!**

S. Thiéry / POKUSNÍ KRÁLÍCI

Absurdní komedie o nevědní návštěvě banky, kde je rázem všechno jinak! Banku totiž odkoupila tajuplná banka indická... Na Malé scéně hrají J. Pejchal, M. Tichý j. h., L. Vlásková, L. Mecerodová a P. Novotný. Režie A. Petrželková j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEK BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty, při které s dětmi objevujeme pestrý a lákavý svět hudby a její vývoj! Vašími hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie J. Uherová j. h.

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

- NEDĚLE **1.** 17:00 **G. Verdi / NABUCCO**
Nesmrtelná opera o osvobození utiskovaného židovského národa. Režie M. Dubovic.
Dirigent M. Kaňák. Hostem **Severočeské divadlo, Ústí nad Labem**. Uvádí agentura Na Nic.
- SOBOTA **7.** 19:00 **U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE** str. 24 **PREMIÉRA**
Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.
- PONDĚLÍ **9.** 19:00 **A. Goldflam / DOMA U HITLERŮ aneb Historky z Hitlerovic kuchyně**
Šest groteskních výjevů z Führerova života. Kulturní inscenace brněnského **HaDivadla**.
V hlavní roli exceluje P. Jeništa. Režie A. Goldflam.
- ČTVRTEK **12.** 19:00 **J. Janků – P. Svojtka / BEDŘICH SMETANA: The Greatest Hits**
Muzikál, který v jednom večeru nabídne souborné dílo velikána české národní hudby...
Režie P. Svojtka. Hostem **Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha**.
Na XIII. ročníku **GRAND Festivalu smíchu** inscenace získala ocenění **Komédie diváků!**
- NEDĚLE **15.** 14:30 **J. Rakowiecki – J. Wittlin / SNĚHURKA**
Nesmrtelný pohádkový příběh v podání **Těšínského divadla, Český Těšín**. Režie K. Suszka.
- 17:00 **J. Rakowiecki – J. Wittlin / SNĚHURKA**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

- SOBOTA **21.** 19:00 **D. Goggin / JEPTIŠKY** str. 24 **PREMIÉRA**
Muzikálová komedie za branami kláštera. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová. Režie L. Olšovský j. h.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

BEDŘICH SMETANA: THE GREATEST HITS

MILAN UHDE

NAVŠTÍVIL PREMIÉRU BALADY PRO BANDITU

FOTO J. SEJKORA

Premiéru *Balady pro banditu* v Městském divadle 3. září poctil svou návštěvou její autor MILAN UHDE. S velkou otevřeností přijal novou inscenaci svého již legendárního díla a dokonce neskrýval své nadšení. Milana Uhdeho, významného českého dramatika, spisovatele a muže mnoha dalších profesí, jsme se zeptali nejen na jeho první dojmy ze zhlédnutého představení.

Jak se autorovi jezdí po mnoha letech od napsání hry na další premiéry? Viděl jste jich již mnoho. S čím jste přijížděl do Pardubic?

Autor má pocit, že tu hru napsal někdo jiný. Protože ona mně do určité míry už nepatří. Patří každému režisérovi a každému souboru, který si usmyslí ji inscenovat. Já jsem si byl jistý, že uvidím představení, které se nebude podobat těm předchozím. Jak znám tvorbu pana režiséra Taranta, byl jsem si tím zcela jistý.

Když jsme spolu v době příprav inscenace mluvili o možnosti dramurgicko-režijních úprav ve vaší hře, byl jste našim plánovaným změnám velmi otevřen, cítil jsem od vás důvěru. Necháváte se rád překvapit, k jakým posunům uvnitř textu a celé hry může dojít?

Mě vaše představení velmi překvapilo, a to v pozitivním slova smyslu, protože vneslo do textu, do libreta, silně dramatický prvek i prvek konfliktu a velkého napětí. Takže jsem byl při sledování představení skutečně napjatý, jak v něm bude vše pokračovat. Ne, že bych si myslel, že si režisér dovolí vyložení dějové variace a úhyby. Ale herci hru rozehráli pod režisérovým vedením tak, že to vzbuzovalo zvědavost a napětí. A to je zvláště u příběhu, který je znám předem (mnozí diváci ho četli nebo již viděli), vzácná vlastnost. To mi na vaší inscenaci imponovalo asi nejvíce. →

P. TENOROVÁ, BALADA PRO BANDITU, FOTO J. FAUKNER

S Michaelem Tarantem jsme chtěli více propojovat i rozehrávat dramatické situace – a vlastně i více, než do jaké míry nám tuto možnost naznačoval samotný text. Ale také nás napadalo, jestli tím nenarušujeme samotnou formu, kterou hře vtiskl dramatik, jako je řazení jednotlivých obrazů spíše střihovým způsobem. Nevadí vám námi užité postupy?

Rozhodně nevdám. I když jsem spíše příznivcem náznaku než doslovného vyhrávání. Ale tato inscenace vsadila na dramatickosti – a ta si žádá vyhrát například konflikt Mageriho se vzbuřenci, se svými spoluobčany, až do důsledku. Tedy když se zvolí takovéto řešení inscenace, pak je samozřejmé, že to bude mít pro inscenaci i určité další důsledky. Pro to mám samozřejmě pochopení, zde nejde nic namítat, i když autor je obecně pro stručnější vyznění. Obvykle Balada pro banditu trvá dvě hodiny, tentokrát téměř tři hodiny, ale vůbec jsem si to při sledování představení neuvedomil, že trvá celkem dlouho – a to znamená, že je to v pořádku.

Hned po představení jste byl velmi zaujat hudebním aranžmá Marko Ivanoviče, které vás překvapilo. Čím?

Překvapilo, protože dnes se všichni snaží být „současní“ a za „současné“ považují především rock. Takže i nové provedení písniček Balady pro banditu je rockové, jak dokazuje Morávková inscenace v Huse na provázku, která má k rockové stylizaci velmi blízko. Tady se ale autor instrumentace vydal naprosto opačným směrem, proti proudu. Jít proti proudu samo o sobě ještě není žádná zásluha, to se dá naplánovat, ale on dokázal předvést to, že jeho instrumentace k charakteru inscenace přesně patří. Je folklorně-historická, a přitom to není folklor, ale náramně povedená

muzika, která dodržuje melodické schéma, a orchestr zde tvoří něco nesmírně originálního. Nejsem odborník na klezmerskou hudbu, ale v mé fantazii laika by klezmer mohl znít podobně jako hudba, kterou jsem dnes v hledišti poslouchal.

Hudební aranžmá jdoucí tímto směrem mělo souviset, mimo jiné, i s přírodním prostředím amfiteátru na Kunětické hoře, dále režisér neustále zdůrazňoval, aby muzika měla patřičný drive. Zde v divadle je pak patrná určitá „zhuštěnost“ i v hudbě díky menšímu prostoru.

Je poznat, že tato inscenace je domovem také někde jinde, to je jednoznačně patrné. Je i dosti hluchná, ale to patří k věci. A já si představuji, že v přírodním prostředí může být její účín ještě dvojnásobný. Příroda všude kolem je přece jen něco výmluvnějšího než divadelní prostředí. Ať je divadlo zabelépe zabydleno, tak je vždy umělé. Na představení v přírodě jsem tedy ještě velmi zvědavý, může to být něco úplně jiného. A divadlo je úžasné právě v tom, jak je proměnlivé, jak v něm neplatí dogmatismus, že by daná věc měla být inscenována jen jedním způsobem. I potud je Balada pro banditu zvláštní text v mém díle, protože dovoluje nejrůznější přístupy. Hra Zázrak v černém domě, kterou považuji za svou nejlepšíhru, nebo ji mám alespoň nejrady, deseti nebo patnácti způsoby na rozdíl od Balady hrát nejde. Je v ní možné najít jinou cestu, ale tolik variací, myslím, nemožné. Kdežto Balada je pro režiséra, řekl bych, lákavá výzva, jak si s ní poradit a nejit stejnými cestami, kterými šli předchůdci.

Výzva to pro nás pro všechny byla samozřejmě velká a zároveň jsme se chtěli pokusit o inscenaci svébytně originální. Ale samozřejmě jsme tu a tam narazili na danosti textu, který byl primárně určen pro divadelní sál – určité změny pak přišly logicky už kvůli zmiňovanému exteriéru.

Je mi jasné, že některé věci bylo nutné v tomto prostředí vysvětlit. Refrény jsou samozřejmě náramné, ale také přispívají k vysvětlení situace. Když se určitá situace vytvoří, zazní název písně, která situaci předtím připravovala a následně ji komentuje, písně se vracejí. A jsem přesvědčen, že to je v souvislosti s tím přírodním prostředím, které nemůže sázet na náznaky a polotóny. Je to napul pouliční divadlo, a to musí být razantní a jednoznačné. Tam nejde, aby si divák vysvětloval detaily dvojím nebo trojím způsobem, to chce jistotu určitost, což tady je. A mně to vůbec nevadí, naopak. Jsem přesvědčen, že příběh Balady má stejně ještě tajemství, tedy určité detaily mohou být jednoznačné, tím se ono tajemství nijak nenarušuje. Vždyť jak pak máme hodnotit Eržiku? Byla to záškodnice? Někdo říká, že ano, někdo, že se chovala normálně. Ale co je to normálně? No, byla to prostě živá ženská. Můžou se pak tři čtyři chlapi hádat, jestli pro ni mají pochopení, nebo ne. A to je myslím pravá situace pro divadlo. Já mám Eržiku rád, a tato inscenace tomu vyhovuje.

Budu velmi rád, když se vám podaří přijet příští rok v červnu i na Kunětickou horu, abychom si následně mohli popovídat o srovnání obou verzí. Doufám, že budu schopen na Kunětickou horu příští rok přijet a že mě tam moje milá žena doprovodí a ukáže mi cestu. Ona je mistr v nacházení cest, já se všude ztratím. (SMÍCH) Velmi rád bych Baladu na Kunětické hoře viděl. Pan režisér a celý soubor mi udělali velkou radost. A nechci se nikoho dotknout, neboť podstatné jsou zde všechny figury, hlavními hrdiny jsou Nikola a Eržika, ale to je přece příběh o Derbakovi, co jsem dnes viděl. Jistě zásluhou herce, a samozřejmě také režiséra, který z Derbaka udělal vskutku dramatickou postavu. Je zde jako velká figura, rovnocenná Nikolovi.

Chtěli jsme Nikolovi vytvořit silného protihráče, byť toho má i ve Veliteli četníků, a také jsme chtěli rozehrát více témat, nejen ta vážící se k Nikolovi a Eržice, a u Derbaka jich je hned několik, vždyť je to snad nejspornější postava hry, proměnlivá a různorodá.

Všichni jsou to čeští lidé. Derbak chce prostě žít a chce si něco urvat, taky aby trochu zlepšil svou životní úroveň. A ono ho to skřípne. Četnický velitel a četník Kubeš, ti taky. Jediný se z této společnosti vymyká Nikola – to není český člověk, alespoň ne

tuctový, a proto také umírá, když se na něj ostatní domluví, neboť jim kazí život v Koločavě. On jim sice přinese nějaké peníze, ty jsou jim příjemné, ty vzali. Ale je to o samostatnosti, která přestala být pro ostatní únosná, takže ho zařízli. To je český příběh!

A budu samozřejmě také rád, když na tento český příběh se s vámi přijede příště podívat i pan Štědroň, který nám návštěvu také přislíbil. To jsou těšinská jablíčka... Až se bude opět hrát, on bude určitě v Londýně nebo v Moskvě nebo v New Yorku. Já znám svého kamaráda velmi dobře a ještě ani na jedné mimobrněnské premiéře nebyl, i když mnohokrát jet chtěl. Můžete telefonovat, jak chcete, ale nepřijede, věřte mi. V Brně dělá výjimku – přijde na premiéru vlastní věci, ale tři minuty po představení už mizí. Je nesmírně pracovitý, pracuje i v noci a na několika stavech zároveň. Je členem uměleckých rad, přednáší na JAMU skladbu, učí na filosofické fakultě, působí v Kruhu Leoše Janáčka, tuhle a támhle... Mohl bych o něm vyprávět dlouze, ale chci vás pouze naplnit zdravou skepsí, že je pouze jedno procento naděje, že přijede. Je to nedostizitelný člověk, ale muziku dělá pořád výborou. Mám ho nesmírně rád, ale premiéry za něho objíždím já.

ZdJ

M. UHDE S MANŽELKOU PO PREMIÉRE V DIVADELNÍM KLUBU V ROZHOVORU S L. ŠPÍNEM A P. JANEČKOVOU, FOTO J. SEJKORA

Z generálek komedie A JE TO V PYTLI!

Vyprodané hlediště v půlce října rozesmála první premiéra nové divadelní sezóny. Vypadá to, že se zrodil nový divácký komediální hit! Následující fotogalerii ze zákulisí generálních zkoušek přijměte jako malou pozvánku na některou z repríz naší novinky na repertoáru... RaS

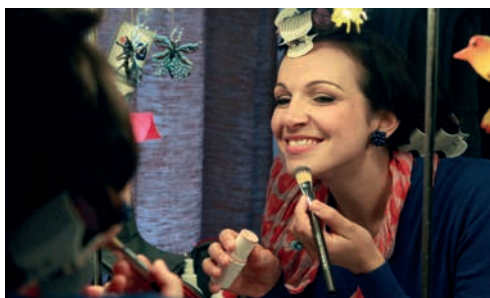
UNAVENÍ, ALE STÁLE VTIPNÍ! REŽISÉR ROBERT BELLAN S DRAMATURGEM ZDENĚKEM JANÁLEM NA TISKOVÉ KONFERENCI PO DRUHÉ HLAVNÍ ZKOUŠCE.

LÁDA ŠPINER A PEPA PEJCHAL SI PŘED GENERÁLKOU JEŠTĚ OPAKUJÍ TEXTY, PROTOŽE SITUAČNÍ KOMEDIE MUŠÍ „ŠLAPAT“ JAKO HODINOVÝ STROJEK...

NA JEVIŠTI JE DŮLEŽITÁ I ÚPRAVA ZEVNĚJŠKU. DLE VÝRAZU V OBLIČEJI PETRA BOROVCE ALE MŮŽEME SODIT, ŽE S LAKEM NA VLASY NEJSOU MOC DOBRÍ KAMARÁDI.

ZATO PŮVABNÁ MARTINA SIKOROVÁ SI SE ŠMINKAMI HRAVĚ PORADÍ. PÁR TAHŮ ŠTĚTCEM A RYCHLE NA JEVIŠTĚ...

VLÁSENKÁŘ SLÁVĚK VAGENKNECHT MÁ NELEHKÝ ÚKOL, Z PŘÍJEMNÉ ROMANY CHVALOVÉ MUŠÍ VYKOUZLIT PŘÍSNOU SOCIÁLNÍ PRACOVNICI.

KLOBOUK DOLŮ PŘED VAŠKEM DUŠKEM, KTERÝ MUŠÍ CELÉ PŘEDSTAVENÍ MLUVIT ALBÁNSKY, TANČIT A NAVÍC HRÁT NA TRUBKU!

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2014

Pokud ještě nemáte předplatné do Východočeského divadla a chcete zhlédnout všechny naše inscenace bez čekání na vstupenky v předprodeji a navíc s výraznou slevou, využijte **ABONMÁ NA ROK 2014**, které opět nabídne celou řadu výhod!

Naším stávajícím abonentům připomínáme, aby si během listopadu nezapomněli svá místa obnovit, rezervace budou drženy do pátku 6. prosince! Poté budou neobnovené permanentky poskytnuty k volnému prodeji. Noví zájemci si budou moci předplatné zakoupit od pondělí 16. prosince!

Obnovu abonentních vstupenek na rok 2014 zahájíme v pondělí 4. listopadu – jedná se o **Klasické předplatné** (skupiny A, B, C, E, F a H), **Seniorské předplatné** (skupiny T, U a X) a **Dopolední abonmá** (skupina D).

Již tradičně nabízíme možnost zakoupení permanentky buď na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle. Termíny představení na Malé scéně budou znovu pevně stanoveny stejně jako v Městském divadle, avšak vzhledem k omezené kapacitě sálu budou skupiny rozděleny do menších podskupin (např. abonentní skupina H na H1 a H2, P1 na P1a a P1b a podobně).

Při zakoupení kompletního předplatného, které obsahuje představení v Městském divadle i na Malé scéně ve dvoře, obdržíte jako bonus ZDARMA jeden výměnný kupón. Ten pak během roku můžete vyměnit např. za pozvánku do lóže VČD při Francouzském dostihovém dni, za vstupenky na představení VČD konaná na Malé scéně ve dvoře, na INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek) uváděné rovněž na Malé scéně či na zvláštní akce vyhlášené divadlem. Dále můžete kupón použít při nákupu jiné vstupenky, kdy výměnou za kupón získáte druhou

zdarma. Kupóny jsou přenosné a jsou vyměňovány za vstupenky na představení vždy pouze do vyčerpání kapacity sálu.

Více informací o předplatném získáte v obchodním oddělení VČD, na tel. č. 466 616 432 nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na webových stránkách www.vcd.cz. RaS

2014

PŘEDPLATNÉ >>> ROK 2014 >>> A, B, C, E, F, H, T, U, X

KATALOG PŘEDPLATNÉHO

ABONENTNÍ VSTUPENKA | VÝCHODOČESKÉ DIVADLO PARDUBICE

Skupina:

Držitel:

Cena:

Řada:

Sedadlo:

+420 466 616 432

WWW.VCD.CZ

+420 466 616 432

WWW.VCD.CZ

+420 466 616 432

WWW.VCD.CZ

VÝMĚNNÝ KUPÓN PRO
ABONENTY NA AKCE
VYHLÁŠENÉ VČD

VÝMĚNNÝ KUPÓN PRO
ABONENTY NA AKCE
VYHLÁŠENÉ VČD

VÝMĚNNÝ KUPÓN PRO
ABONENTY NA AKCE
VYHLÁŠENÉ VČD

Exkluzivně pro vysokoškoláky

Východočeské divadlo i v této sezóně otevírá speciální abonentní skupinu určenou pro vysokoškolské studenty – předplatné skupiny V, které nabídne tři tituly pardubického souboru a jedno představení hostujícího Klicperova divadla z Hradce Králové.

Z našich inscenací se studenti mohou těšit na moderní zpracování dvou klasických komedií – Molièrova *Dona Juana* a Shakespearova *Snu noci svatojánské*. Dále si mohou vyměnou za příložený kupón vybrat jedno představení z nabídky Malé scény ve dvoře (včetně některé ze světových novinek uváděných v rámci cyklu INprojekty). Vysokoškoláci jistě ocení i exkluzivní možnost zhlédnout dnes již kultovní královéhradeckou komedii *Koule ze života* atletické královny Mileny. Divadelní zpracování skandální rozhlasové hry, která rozpoutala lavinu soudních žalob a mediálních emocí, se stalo nejstahovanějším pamlskem na internetu.

Bonusem k vysokoškolskému předplatnému je akce *Poznejte Malou scénu ve dvoře*, díky níž mohou vysokoškolští abonenti v sezóně 2013/14 i po vyčerpání kupónu navštívit jakékoliv další představení domácího souboru a vybraná dovozo-
vá představení na Malé scéně ve dvoře za mimořádnou cenu 40 Kč! Stačí jen v předprodeji předložit abonentku (maximálně uvolňujeme 20 akčních míst na jedno představení).

RaS

L. ŠPÍNER JAKO DON JUAN, FOTO L. SKOKAN

Útok na vaše bránice se pomalu blíží! Nepropásněte zahájení prodeje vstupenek!

Východočeské divadlo bude tuto sezónu hostit **GRAND Festival smíchu** o měsíc dříve než v předcházejících letech – již XIV. ročník soutěžní přehlídky nejlepších českých a moravských komedií rozesměje Pardubice v týdnu **od 27. ledna do 3. února 2014**.

V době předávání tiskových podkladů listopadového Divadelního zpravodaje do tiskárny dramaturgyně festivalu Jana Uherová ještě objížděla Českou republiku a doladovála program, který zde tedy nemůžeme uveřejnit. **Od pondělí 11. listopadu ho však naleznete na našich webových stránkách www.vcd.cz – tento den také startuje předprodej vstupenek na soutěžní i nesoutěžní festivalové komedie.**

RaS

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

O životě a divadle, o divadle v životě a životě v divadle

DON JUAN, FOTO L. SKOKAN

s Václavem Duškem

S čerstvým sedmdesátníkem, hercem VÁCLAVEM DUŠKEM jsem strávila příjemné nedělní odpoledne na jeho chalupě, kde žije s přítelkyní Jitkou a fenečkou Beruškou. Po komentované prohlídce „latifundií“ s vinohradem a chalupy sklenutými stropy a křemem se Vašek se sklenkou v ruce uvelebil v zahrádce zalité sluncem babího léta. Za zvuků sousedovy cirkulárky a občasného štěkotu psů, zkrátka uprostřed vesnické idylky, jsme si povídali o divadle – Vaškově životní lásce, o životě na vesnici a životě vůbec. S těžkým srdcem jsem pak vybírala z množství materiálu, který by sám o sobě zaplnil celý prostor zpravodaje. Vašek je vynikající vypravěč, a kdyby sepsal paměti, určitě bych nebyla jediná, kdo by si je s chutí přečetl.

Vašku, nedávno jsi oslavil významné životní jubileum, jak se říká. S kým a jak jsi jej slavil?

Já jsem nikdy narozeniny neslavil, ale letos jsem si řekl, že poprvé a naposled udělám pořádnou oslavu. Nakonec jsem slavil na etapy. Nej dřív to bylo soukromě tady s přítelkyní Jitkou. Obrovskou radost mi pak udělali Hradečáci. Musím to říct, i když jsem teď v Pardubicích. (SMÍCH) V létě jsem požádal dlouholetého kamaráda Ivana Vodochodského, jestli by mi nemohl na rodinnou oslavu udělat nějaké občerstvení.

On se tak na mě podíval a povídá: Hele, to bys nezaplatil! Tak jsme to smetli ze stolu. A pak mi najednou volá, že by přijel v neděli se svou ženou Dášou na kafe, jestli budeme doma. Tak jsme čekali a najednou takhle o půl čtvrté přijede mikrobus a z něho vystoupí Ivan, jeho žena Dáša, dcera Tereza, ředitel hradeckého divadla Zeman, dohromady asi 25 lidí, kteří jsou v Hradci, ale třeba už i v Praze. My jsme bledli, ale Ivan zakřičel: Nelekejte se, všechno vezem! A fakt přivezli asi třicet smažených řízků, francouzské šampaňské a koňaky, příbory, talíře, skleničky... všechno, co bylo potřeba. To byla úžasná sešlost a báječné překvapení. Pak jsem slavil se svojí rodinou, další oslava byla v klubu pardubického divadla a pořád nemám vybráno, čeká mě ještě jedna oslava s rodinou Jitky.

Neláká tě odpočinek v důchodu? Nebo je divadlo taková droga, že bez něj nemůžeš žít?

Divadlo je moje droga celý život, to musím přiznat. Když jsem byl mladý, tak jsem si říkal, jak se těším na důchod, až se všim seknu a nebudu nic dělat. A pak jsem plynule přešel do důchodového věku, ale v divadle jsem zůstal. Zjistil jsem totiž, že bych bez něj ochořel a umřel. Teď už divadlo není ani tak droga jako nutnost. Tady na vesnici je život krásný od jara do podzimu, ale v zimě není pomalu co dělat. →

Ty dvě média, internet s televizí, jsou jen taková doplňková věc, ale v divadle jsem mezi mladými lidmi – a to mládí mi dodává energii, je pro mě nesmírně inspirativní.

Jak nejraději relaxuješ, když máš volno?

Dřív byla můj relax tahle chalupa, kterou jsem zdědil po dědečkovi a tátovi. Moje babička, když už byla hodně stará, mi povídá: Hele, máš tady chalupu, tak se starej! Nejdřív to nebylo možné, protože jsem hrál v Šumperku, ale když jsem se vrátil do hradeckého divadla, začali jsme sem s rodinou jezdit. Jenže chalupa byla dlouho bez chlapa, a to bylo znát. Takže moje volno vypadalo tak, že jsem každý den po zkoušce jel sem, tady jsem pracoval a večer jsem zas jel do divadla hrát. A na víc už jsem neměl. No, ještě jsem si sem tam trochu běhal pro zdraví a uhnal si zápal plic. (SMÍCH)

Takže na válení tě neužije?

Ne, to ne. I když, jak organismus stárne, už to není ono, ale to se bohužel nedá zastavit. Teď si musím třeba po obědě na hodinku lehnout. Ale to je vlastně asi jediné válení. Ještě pořád mě baví dělat na zahradě a chalupě, tady jsou pořád nějaké resty. Taky chodím na houby, když rostou, a když

rostou tam, kam přijdu... A ještě bych relaxoval s mladými dívkami, ale to se mi už v mém věku nedaří. A tady vzhledem k Jitce, která zrovna stojí vedle mě, se to ani nehodí říkat. (SMÍCH)

Co je pro tebe v životě nejdůležitější?

Láska. Je to široký pojem, který ani nebudu nijak konkretizovat. Prostě láska.

Co považuješ za svůj životní úspěch?

Vždycky jsem velice stál o to dostat se k divadlu. Toužil jsem po tom, ačkoliv jsem neměl žádnou průpravu a pořádně jsem ani nevěděl, co to obnáší, že nestačí jen přijít a ukázat se, jak vypadám, ale že je potřeba taky něco umět. Nejdřív jsem nastoupil v Hradci do divadla jako externí herec malých rolí, pak jsem tam pracoval jako kulisák a osvětlovač a odkoukával jsem řemeslo od kolegů. Potom mě angažoval ředitel Josef Zajíc do Šumperka, a tak se mi vlastně splnilo, co jsem nejvíc chtěl. Na herectví mě nejvíc přitahovala odezva diváků, že věří tomu, co my na jevišti předvádíme. To bylo pro mě něco nového. A když si uvědomím, že jsem letos slavil 50 let u divadla a 70 let na světě, tak je to sakra pěkný výročí!

Říkáš, že jsi vždycky toužil dostat se k divadlu. Bylo to tedy hned od dětství tvoje vysněné povolání?

V Železném Brodě v Podkrkonoší, kde jsem vyrůstal od svých tří let, jsme měli doma v kuchyni u okna stůl, nad kterým stálo na poličce rádio. A já jsem tam každou neděli seděl a poslouchal pohádky. Jednou, to už jsem chodil na gymnázium, dávali Hrátky s čertem, a mě to hodně zaujalo. Říkal jsem si, že by bylo hezké si to zahrát. Tak jsem ten nápad ve škole během fyziky nadhodil klukům. My jsme totiž měli za fyzikáře nedostudovaného faráře, který se vždycky během hodiny zasníl a třeba čtvrt hodiny koukal z okna. A my jsme si zatím dělali, co jsme chtěli. Nápad se ujal, a tak jsme hráli. Měli jsme 25 repríz, vydělali peníze a jeli jsme na výlet do Polska. Tehdy jsem si první říkal, že bych chtěl být hercem, ale doma se mnou vyběhli a řekli mi, že by to chtělo něco pořádného. A táta nakonec rozhodl, řekl: Tak víš co, udělej maturitu, vyuč se něčím a pak si dělej, co chceš. Takhle doslova to řekl. Když mi bylo 18, dal mi první a poslední facku jen tak ze srandy, aby splnil svoji otcovskou povinnost a já mohl odejít do života. Divadlo byl můj sen, který jsem si splnil.

Jsi tedy spíš snílek než realista? Přece jen jsi narozený ve znamení Panny, pro které je typická spíše racionalita.

Jako mladý jsem byl obrovský snílek, ale jak jsem říkal, většina snů se mi vlastně splnila. Já pořád říkám, že jsem pesimista, ale mně všechno v životě vyšlo. Jsem vlastně šťastný člověk a nevím o tom. (SMÍCH) A víš, co ti řeknu? Klidně bych si ten život vrznu ještě jednou! Ale máš pravdu, že to znamená taky hrát svou roli, protože jinak jsem vlastně realista. Život totiž není o tom, že člověk dostane všechno zadarmo. Co člověk dá, to se mu možná jednou vrátí. Je úžasné někomu něco darovat, mně to dělá radost. A to se znovu vra-

čím k Ivanovi Vodochodskému, který je právě ten typ, co rád hostí druhé a dělá jim radost, a tím současně dělá radost sobě. Když mi provedl tu oslavu, ptal jsem se ho, čím bych se mu mohl revanšovat, a on mi odpověděl: Tvoje radost je i moje radost. To je právě to životní krédo, takhle by to mělo mezi lidmi fungovat. Tady na Zemi jsme chvíli, jen na návštěvě, musíme si to užít a vzájemně si pomáhat. Člověk je tvor stádový, je předurčený žít dohromady s druhými. Ale pravda je, že to moc neumí.

Zůstaňte ještě chvíli u snů a snění, míváš někdy sny o divadle? Zdájí se ti herecké sny?

Poslední dobou velmi. Nevím, čím to je, ale každý den se mi zdají živé sny a nejen o divadle. Za těch 50 let u divadla jsem vstřebal a zase vygumoval velké množství textů. Ale pravděpodobně něco z toho vždycky v mozku zůstane a pak se to vrací ve snech. Vůbec nejhorší sny jsou o tom, že mám třeba dělat zázrak a nevím, v jaké hře, co mám říkat. Takové sny má ale snad každý herec, protože zná ten pocit hrůzy před premiérou.

Co ty a tréma před představením? Jsi pověřivý? Trpíš na některé herecké rituály?

Aní ne. Ale zajímavé je, že třeba před premiérou mám trému jen v případě, když si nejsem jistý. To už se mi stalo, že jsem si s rolí nevěděl rady a režisér mi k tomu nic neřekl. Když je všechno v pořádku, dokážu získat určitý nadhled a trému nemívám. Pak si můžu já kormidlovat s rolí a ne ona se mnou. Na rituály moc netrpím, třeba někdo chodil před premiérou do kostela nebo chodil pravou nohou přes práh, to já ne.

Nelitoval jsi někdy, že ses stal hercem?

Ne že bych přímo litoval, ale abych pravdu řekl, kolikrát jsem pochyboval. Když člověk zkouší hru, která je špatná, s nedobrym režisérem a ještě to nějak nefunguje, tak si říkám, proč to dělám? Mnohdy se stalo, že jsem si takhle povzdechl a říkal si, má to vůbec smysl? A pak přijde premiéra, lidi jsou spokojeni, nadšení, tleskají, někdy dokonce i vestoje, a člověk si řekne: A má to smysl! Moje práce zkrátka musí mít výsledek, odezvu.

Dokázal jsi vždycky překonat případný počáteční odpor? Nebo se třeba někdy stalo, že jsi vrátil roli? Roli jsem nikdy nevrátil, ale třeba jsem poprosil, abych ji nemusel hrát. Jednou mě to stálo flašku rumu, když jsem nechtěl alternovat s jedním kolegou v Hradci. (SMÍCH)

A kdyby sis naopak mohl vybrat, s kým bys chtěl hrát? S kýmkoli napříč historií...

Já už jsem hrál se skvělými herci, například s Jaroslavem Vojtou, když hostoval v Šumperku v Maryši. Ve svých téměř 70 letech hrál Vávru, přičemž jeho tchána Lízala hrál člověk, který byl o polovinu mladší. Pracoval jsem s Miroslavem Horníčkem, který v Hradci režíroval Dva muže v šachu. Horníček byl můj idol už od gymnázia. Strávili jsme spolu šest neděl, během nichž mě v pauzách zasloužilý umělec Miroslav Horníček učil pít vodku. On pil v té době vodku. Teda on pil všechno, mám-li na něj něco prásknout. (SMÍCH) A s kým bych chtěl hrát? Jako mladý jsem miloval hlavně herečky, třeba Claudii Cardinale nebo Ornellu Muti, jednu dobu se mi líbila Laura Antonelli. Takových by bylo!

Odkud čerpáš inspiraci?

Asi nejvíc od kolegů a od lidí okolo. Hlavně od starších kolegů, kteří dokázali přinést na jeviště něco navíc. Jak už

jsem říkal, člověk je stádový typ a všichni si bereme něco z druhých. Mě baví se dívat po lidech. Někdo si myslí, že se dívám třeba po babách, což je pravda (SMÍCH), ale vedle toho sleduju typy lidí. Každý se chová jinak, má určité zlozvyky, a to se hodí.

Vašku, moc děkuji za milé povídání. Abychom jej zakončili zvesela, vzpomeneš si závěrem na nějakou neplánovaně zábavnou situaci z představení?

Nejvíc zábavné mi přijde, když nepříjde kolega. To se mi stalo třeba tady v Pardubicích, →

POSLEDNÍ VÍKEND, FOTO M. KLÍMA

když jsme hráli Tři mušketýry. Já jako kapitán de Treville jsem byl na jevišti s Milanem Němcem, který hrál Jussaca. Dohadovali jsme se a měl přijít Martin Mejzlík coby hrabě Rochefort a říct: Pan de Treville má pravdu! Přišla nárazka a nic, Mejzlík nikde. Tak jsme na sebe s Milanem koukali a on povídá: Co budeme dělat? A já říkám: Dáme si to ještě jednou. Tak jsme ten dialog jeli znova a to už se lidi v sále začali maličko vrtět a pousmívat, protože už tušili, co se děje. A zas nárazka a zas nic. Mejdlo nepřišel. Milan povídá: A teď? Já říkám: Dáme si šerm. Po šermířské

etudě už to Milan nevydržel a na celé divadlo zařval: Tak kde je ten blbej Mejzlík? A do toho přišel Mejdlo, který seděl v klubu, kde slyšel svou nárazku. Ale než doběhl po schodech, my už jsme byli takhle daleko. Přišel, hubu od ucha k uchu a povídá: Pan de Treville má pravdu. Do toho přilítl král v podobě Zdeňka Rumpíka, který se nic netušící, co se předtím stalo, držel svého textu a povídá: Promiňte, trochu jsem se opozdil! Nemohl říct nic lepšího, protože diváci už padali ze sedadel.

AnH

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYL/A MALÝ/Á! ANEBO HERCI, JAK JE NEZNÁTE...

S novou sezónou jsme pro vás připravili rubriku, ve které na sebe herci prozradí něco ze svého dětství. Ke vzpomínce nebo vtipné příhodě připojí každý z nich navíc dobovou fotografii. Nový seriál otevírá dlouholetá členka souboru, herečka **LUDMILA MECERODOVÁ**.

AnH

Na první fotografii jsem ve čtvrté třídě základní školy v Zastávce u Brna, kde nám kvůli povinnému focení soudružka učitelka nařídila přijít v pionýrské uniformě. A já jediná ze třídy na to zapoměla! Šátek mi sice půjčil spolužák, ale jinak... Tehdy ideologický průšvih a málem mě za trest nefotili. Na druhé fotce už je mi skoro do breku, protože jinak jsem byla téměř vzorná školačka.

NOČNÍ DIVADLO NARUBY!

Více než 80 souborů a divadel z 21 českých a moravských měst se rozhodlo zapojit do projektu NOC DIVADEL 2013. Sobota 16. listopadu se tak stane dnem otevřených divadel a jedinečných zážitků. Akce proběhne souběžně v 11 evropských zemích – poprvé také v České republice, kde je jejím koordinátorem Institut umění – Divadelní ústav.

„Komponovaný večer European Theatre Night funguje již od roku 2008 a vždy třetí listopadovou sobotu představuje divadlo tvořivým způsobem v netradiční formě,“ říká Eliška Míková z Institutu umění – Divadelního ústavu.

Noc divadel 2013 nabídne české veřejnosti srovnatelné kulturní vyžití jako projekty zaměřené na jiné umělecké obory, například Noc literatury či Muzejní noc. Diváci čekají představení pro děti i pro dospělé, autorská čtení, workshopy a semináře, koncerty, projekce filmů a inscenací či prohlídky zákulisí.

„Program začne už dopoledne, kdy budou cílovou skupinou především rodiny s dětmi. Divadla připravila pohádky, dětské zážitkové hry a workshopy pro nejmenší. V odpoledních hodinách odstartuje i program pro dospělé, který bude probíhat až do noci, v některých prostorech až do ranních hodin. Diváci se mohou těšit na opravdu netradiční a různorodé zážitky, hrát se bude nejen na prknech velkých divadel či v menších alternativních prostorech, ale i na ulici, ve vestibulu metra či na nádraží,“ doplňuje Eliška Míková. Podobnější informace ze zúčastněných divadel najdete na webových stránkách www.nocdivadel.cz.

Program Východočeského divadla blíže představuje jeho ředitel Petr Dohnal: „Naše divadlo se do projektu zapojí originálním způsobem. Nechceme totiž kopírovat běžné dny otevřených dveří, které jsou díky hercům, jakožto průvodcům, velmi oblíbené. Tentokrát bychom chtěli aktivně zapojit i návštěvníky této výjimečné akce. Pokusíme se vytvořit Divadlo naruby, kdy diváci budou hrát a herci budou režisovat a dívat se. Dobrovolníci budou rozděleni do tří pracovních skupin, přičemž každá z nich bude mít přibližně hodinu na to, aby se vším všudy připravila malou inscenaci. Prakticky si tak vyzkouší, jak vzniká reálné představení. Ostatní budou moci přípravu sledovat a nakonec zhlédnou všechny tři scénické miniprojekty na velkém jevišti. Do hry na Divadlo naruby budou zapojeny i další složky – rekvizitáři, garderobiérky, maskérna, osvětlovači i zvukaři. Zkrátka lidé si budou moci na vlastní kůži užít noc v pardubickém divadle ve všech jeho profesích. Pro pamětníky pak bude připravena unikátní videosmyčka záznamů nejstarších představení v konfrontaci s dnešní realitou. Budou zde k vidění ukázky z inscenací od roku 1987 a dokonce i záznamy filmových osmiček ze sedmdesátých let.“

Noc divadel propukne v Městském divadle ve 22.00 hodin po koncertu Petry Janů. Průvodci večerem budou Lída Mecerodová, Jindra Janoušková, Zdeněk Rumpík, Pavel Novotný, Josef Vrána, Ladislav Špíner a Petr Dohnal. Do unikátní akce se však postupně zapojí i další herci, kteří se v noci vrátí z Kolína ze zájezdu se Zpíváním v dešti. Vstupenky můžete zakoupit v předprodeji divadla za symbolických 30 Kč. Přijďte si společně s námi užít Divadlo naruby! RaS

NOC DIVADEL 2013

Podzimní festivalová smršť Jany Uherové

FOTO R. SMETANA

Září je měsíc bohatý na barvy, chutě i vůně; v podzimním slunci se sklízí ovoce, zelenina a víno. A toto období je bohaté i na umělecké počiny, které jsou nakumulované do několika divadelních festivalů. Asi nejrespektovanější a nejdůležitější je **MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADLO**, který se letos už po jedenadvacáté konal v Plzni. Sloganem festivalu je „Fandím divadlu“, a protože já divadlu opravdu fandím, nemohla jsem tam chybět. Čtyři dny byly nabitě uměleckými zážitky opravdu vrchovatě, organizátoři festivalu nás nenechali vydechnout a v mnoha případech ani najíst. Denně jsem stihla vidět tak tři čtyři představení, a i když stopáž některých nepřekonal sto minut, dohromady to byla opravdu velká porce emocí, kterou jsem si uštědřila hned na začátku sezóny. Kdybych měla popsat své zážitky v Plzni pár slovy, tak to byla především radost z herců, slast z jejich mistrovství. Hned na úvod mě uchvátil Richard Krajčo v představení pražského Divadla Ungelt **Deštivé dny**. Škála jeho hereckých prostředků a síla projevu mě naprosto uhranuly a ovace publika vestoje mi daly za pravdu.

Klicperovo divadlo Hradec Králové se v Plzni představilo Havlovou **Žebráckou operou**. V režii Dana Špinara podala většina hereckého souboru velmi solidní výkon, i když inscenace zůstala cosi dlužna své pověsti. Podle mě kolísala v temporytmu a po slibném začátku se časem dostavila nuda. Kdo však nenudil ani vteřinu byl Jan Sklenář, všestranný herec, který doslova zářil v hereckém, pěveckém i tanečním projevu. Myslím, že mě nikdy nepřestane překvapovat.

Studio Damúza z Prahy nabídlo koláž Shakespearových sonetů a několik faktů, mýtů a domněnek z dramatikova intimního života v **Kabaretu Shakespeare**.

Režisér Jan Nebeský rád a vždy skvěle pracuje s výborným Davidem Prachařem, tentokrát k němu pozval dábselsky charismatického Karla Dobrého a skvěle zpívajícího Miloslava Königa. Zmíněné pánské trio bohužel zastínilo herečku Lucii Trmkovou, která projekt taktéž autorsky připravila.

Domácí soubor na festivalu předvedl velkou ansámblou hru **Je třeba zabít Sekala**. A jestliže se ve stejnojmenném filmu diváci těžko orientovali ve dvou hlavních postavách, které ztvárnili polští herci, tady nic podobného nehrozilo. Hvězda plzeňského divadla Martin Stránský dokázal, že popularita a účinkování v nekonečných seriálech nemusí být překážkou skvělému hereckému řemeslu.

Jestliže jsem mluvila o charismatu Karla Dobrého, dramaturgie festivalu nám uštědřila ještě jednu velkou porci jeho umění v monodramatu pražského Studia Hrdinů **Den opričníka**. Jeho výkon byl natolik oslňující a brilantní, že zastínil skutečnost, že se představení konalo v 10.30 a že dramaturgie zdaleka nedosahovala kvalit Sorokina, autora literární předlohy.

Ve hře **Černé mléko** zobrazilo Nové říšské divadlo autentický lotyšský venkov, což je rolnický způsob života a pěstování dobytka. Až se poslední lotyšská babička vzdá své poslední krásy, autentické Lotyšsko se stane historií. A tak je inscenace také o kravách. Krávy hrálo pět hereček a bylo opravdu obdivuhodné, jak se se svými rolí popraly.

A přitom je tak lehké představit si scény, které vám v kterémkoliv divadle udělají herečky, když jim řeknete, že budou hrát krávy!

V inscenaci **Hra o matce a vlasti** divadla Teatr Polski z Varšavy hrály v režii Jana Klaty také jenom ženy (tedy pět žen doplňoval jeden herec, který ale hrál také ženu). Toto představení já osobně považuju za takový typický výstřelek, který se objeví na každém festivalu. Kritika ho opěvuje a diváci se nudí nebo jsou zhnuseni. Já jsem v divadle ráda frustrována, šokována, ale musím vědět, že to má smysl. Hru o matce a vlasti považuju za uměleckou exhibici s tak vágní výpovědí, že se do ní vejde cokoliv. A to je málo!

Letošní Plzeň přinesla množství vynikajících hereckých výkonů, ale málo velkých divadelních zážitků. Zaujali mě především muži – tedy herci. Možná je to tím, že světová i česká dramatika je plná úžasných příležitostí pro herce, ale není tak štedrá pro herečky. A když už, tak hrají krávy...

Po Plzni následovalo čtrnáct dnů, které jsem věnovala dalšímu výběru komedií na **GRAND FESTIVAL SMÍCHU**. Byla jsem v Ostravě, Olomouci, Praze, na Kladně, v Brně a Uherském Hradišti. Vybalila jsem, vyprala, znovu sbalila a vypravila se na Slovensko, kde jsem se zúčastnila dvaadvacátého ročníku mezinárodního festivalu **DIVADELNÁ NITRA**. Motem přehlídky mělo být tentokrát téma Očištění? Reditelka festivalu Darina Kárová slíbila, že „festival nabídne produkce, které přinášejí nový pohled na velké tragédie, ale i na způsob očisty v netradičním typu divadla“. Festivalu se účastnilo třináct souborů z Čech, Slovenska, Chorvatska, Francie, Maďarska, Německa, Polska, Rumunska a Slovinska. Českou republiku reprezentoval hudební skladatel a autor libreta Aleš Březina a oceňovaný dramatik a režisér Petr Zelenka, již zde představili dokumentární inscenaci **Toufar**, která vznikla v opeře Národního divadla v Praze a ve které se diváci dověděli o umučení nevinného kněze Toufara státní bezpečností. Tento zážitek byl pro mě vrcholem festivalu!

DEN OPŘÍČNÍKA

Na konto organizace festivalu bych se chtěla zmínit o všudypřítomném chaosu. Ani jedna produkce nezačala včas, na jedno představení diváci dokonce čekali přes hodinu. Párkrát se stalo, že na jedno sedadlo byly vystaveny dvě vstupenky, naštěstí se vždy našlo řešení, protože o volná místa nebyla nouze. A to je další lapsus – nevyprodané hlediště hlavního sálu, který má sice velkou kapacitu, ale v minulých letech byl zaplněn do posledního místa. A protože všechno zlé je pro něco dobré, uvědomila jsem si, jak dobře pracuje naše obchodní oddělení a všichni zúčastnění kolem našeho pardubického festivalu!

Když jsem se vrátila do Pardubic, čekal na mě, respektive na celý náš soubor, další festival – s **Baladou pro banditu** jsme hostovali v Hradci Králové v rámci přehlídky **ČEKÁNÍ NA VÁCLAVA**, na které nás Hradečané přijali velmi pozitivně.

A protože naši diváci určitě netrpělivě čekají na program letošního **GRAND Festivalu smíchu**, vrhla jsem se do finále výběru nejlepších českých komedií, které vám tentokrát do Pardubic přivezeme už na přelomu ledna a února.

JaU

DEŠTIVÉ DNY

TOUFAR

Divadlo brzy navštíví stotisící divák roku 2013

V loňském roce naše představení zhlédlo 118 826 diváků, čímž se pardubická scéna opět zařadila mezi nejnavštěvovanější jednosouborová divadla v České republice. Tento fakt nás velice těší, ale zároveň zavazuje. Nesmíme usnout na vavřínech, stále se musíme snažit toto číslo překonat. Zda se nám to letos podaří, to zatím neodhadneme, ale se stoprocentní jistotou můžeme oznámit, že jubilejního stotisícího diváka přivítáme opět v listopadu, což se za několik posledních let již stalo tradicí.

Na stotisícího diváka čekají zajímavé dárky – předplatné pro dvě osoby, knihy o historii divadla a osobnostech, které jím prošly, DVD Sto let Městského divadla v Pardubicích, CD z vybraných muzikálů našeho divadla a hodnotný dárek od sponzora. Tak neváhejte a navštěvujte naše představení, třeba se právě vy stanete oním šťastným divákem. Při této příležitosti jsme na internetových stránkách divadla www.vcd.cz připravili i **tipovací soutěž**, ve které můžete tipovat, kdy stotisící divák divadlo

navštíví. Ten z vás, který bude pravdě nejbližší, vyhraje rovněž roční abonmá pro dvě osoby. Soutěž bude zahájena ve čtvrtek 1. listopadu.

RaS

LOŇSKOU JUBILEJNÍ DIVAČKOU SE STALA ZDEŇKA PÍRKOVÁ Z BOJANOVA,
FOTO J. SEJKORA

Do divadla zadním vchodem... tentokrát mezi garderobiérky

Pokud si v listopadu zakoupíte vstupenky na detektivní komedii **Bláznivé nůžky**, můžete se zapojit do losovací soutěže **DO DIVADLA ZADNÍM VCHODEM**. Když se na vás usměje štěstí a budete vylosováni, nabídneme vám buď možnost navštívit divadlo „zadním vchodem“, zúčastnit se přípravy

vybraného představení tentokrát po boku našich garderobiérek a pak představení i zhlédnout, nebo můžete získat tzv. „divokou kartu“, která opravňuje k volnému vstupu pro dvě osoby na titul dle vlastního výběru.

Listopadová repríza Bláznivých nůžek bude již sto třináctátá, což

je důkazem ohromného diváckého zájmu o naše nastudování této originální interaktivní komedie, jejíž původní provedení v Bostonu se dokonce dočkalo zápisu do Guinnessovy knihy rekordů – hraje se tam totiž s úspěchem už přes dvacet let!

Zpátky ale k úspěchům našich Bláznivých nůžek, které nazkoušel režisér Petr Novotný už v roce 2007. Inscenace s Petrou Janečkovou (po dobu její mateřské dovolené ji zaskakovala Martina Sikorová), Dášou Novotnou, Petrem Dohnalem, Lexou Postlerem, Láďou Špinerem a Pepou Vránou na VIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu získala titul Komédie roku 2007 a Láďa byl v roli kadeřníka Tonyho oceněn za nejlepší mužský herecký výkon festivalu! Inscenace je i divácky nejoblíbenější hrou Východočeského divadla roku 2008 a nositelkou Ceny poroty přehlídky České divadlo 2008! Můžete snad chybět u takto ceněné inscenace?!

RaS

BLÁZNIVÉ NŮŽKY, FOTO M. KLÍMA

Divadlo spustilo nové webové stránky

Východočeské divadlo patřilo k prvním českým divadlům, která založila své internetové stránky. A protože čas letí a elektronická média jsou už zase o krok dál, rozhodli jsme se pro modernizaci naší webové prezentace, kterou provedli mladí grafici a programátoři firmy Designuj! Společně s nimi jsme se snažili nejen o výtvarné sjednocení podoby Divadelního zpravodaje a webu (pravidpodobně jste si všimli, že podobné obměny se dočkal i měsíční plakát), ale především jsme usilovali o zjednodušení a zpřehlednění stránek, které naleznete na stejné adrese www.vcd.cz jako ty předešlé. Ke spuštění nové verze webu došlo v sobotu 19. října při příležitosti premiéry komedie *A je to v pytlí!*

Uživatelé našich stránek ale prosíme o shovívavost, protože se na stránkách i nadále pracuje, stále se technicky zdokonalují a upravují, dodávají se další informace, vychytávají poslední „mouchy“, aby vše fungovalo tak, jak má. Doufejme, že k vaší spokojenosti!

RaŠ

MUSIC UŠI BAND

9. listopadu 19:30

AFI PALACE PARDUBICE

KONCERT

SPRÁTELENÉ KAPELY

UŠI MUSIC BAND

V sobotu 9. listopadu od 19.30 hodin si v Kongresovém centru v AFI Paláci Pardubice nenechte ujít jeden z největších koncertů v tomto roce.

Uslyšíte UŠI music band se smyčcovým orchestrem PRIMAVERA a jeho hosty – Marcelou Holanovou, Mariou Goros (GR), Ivanem Hlasem, Viktorem Dykem, Jirkou Šlupkou Svěrákem, Katkou Chmelařovou, Žofkou Dařbujánovou, Petrou Chlebičkovou a dalšími, kteří vám zahrají světové i domácí hudební skvosty v prostředí plném úžasného zvuku, světla a vizuálních efektů. Věříme, že s kapelou UŠI music band prožijete čas, na který budete ještě dlouho vzpomínat. Večerem vás provede herec Ladislav Špiner.

MIV

Prožijte s námi rok 2014 nejen v divadle...

Východočeské divadlo každoročně vydává nástěnný divadelní kalendář zaměřený vždy na nějaké konkrétní téma. V předchozích kalendářích jsme se věnovali například první dekádě GRAND Festivalu smíchu, muzikálovým hitům našeho divadla, stému výročí otevření budovy Městského divadla či komedii Holky z kalendáře, jež pojednává (velmi zjednodušeně) o nafocení aktů do charitativního kalendáře.

Letošní kalendář bude výjimečný, protože jsme poprvé v historii připravili obsáhlejší **stolní kalendář**, který nabídne obrazovou rekapitulaci současných inscenací na repertoáru. Doufáme, že stolní kalendář osloví více diváků, a to nejen díky větší praktičnosti, ale rovněž pro svůj bohatší obsah – najdete v něm mnoho fotografií, popisky inscenací dramaturgického plánu sezóny 2013/2014, i upozornění na významné divadelní akce, jako jsou premiéry, představení na Kunětické hoře či Divadelní bál.

Kalendář, který může být i originálním vánočním dárkem, lze zakoupit v předprodeji divadla či v divadelním obchůdku ve foyer.

RaS

5. týden		LEDEN / ÚNOR 2014		6. týden	
27	27.1. – 3.2. XIV. ročník GRAND Festivalu smíchu			3	GRAND Festival smíchu
28	GRAND Festival smíchu			4	GRAND Festival smíchu
29	GRAND Festival smíchu			5	GRAND Festival smíchu
30	GRAND Festival smíchu			6	GRAND Festival smíchu
31	GRAND Festival smíchu			7	GRAND Festival smíchu
1	GRAND Festival smíchu			8	GRAND Festival smíchu
2	GRAND Festival smíchu			9	GRAND Festival smíchu

Pozemkovou daň vyměřili Lída Vlášková a Zdeněk Rumpík

Na počátku října jsme na Malé scéně zahájili novou sezónu cyklu **INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek)**, který formou inscenovaných čtení představuje současné dramatické texty (a všechny v české premiéře!). První titul – napínavou tragikomedii z tajemného Lotyšska **POZEMKOVÁ DAŇ** autorky Māry Zālīte – nastudovala mladá režisérka Barbara Herz, která do partnerského dramatu obsadila Lídu Vláškovou a Zdeňka Rumpíka. Další čtyři originální hry vás čekají během stávající sezóny, tak si je nenechte ujít...

RaS

L. VLÁŠKOVÁ A Z. RUMPÍK, POZEMKOVÁ DAŇ →
FOTO J. VOSTÁREK

SPONZOR POŘADU:

PONDĚLÍ A PÁTKY SE STUDIEM LAIK

Od zříjí při Východočeském divadle funguje **Mladé divadelní studio LAIK**, které vzešlo z červnového konkursu.

Dramatický kroužek pro děti a mládež od 7 do 17 let vede náš herec a zkušený pedagog **Zdeněk Rumpík**, který se talentovanému hereckému „podhoubí“ věnuje vždy v pondělí a pátek odpoledne.

A jaký byl rozjezd studia, čím už naši mladí kolegové prošli a co je právě zaměstnává, už prozrazuje jejich vedoucí Zdeněk Rumpík: „**První schůzku jsme měli v den zahájení školního roku v pondělí 2. září**

a hned jsme se pustili do práce. Od té doby členové studia prošli kurzem divadelního líčení či lekcí dobového tance, se základy šermu je seznámil vedoucí Šermířského divadla Zubří Pavel Konvalina, který s naším ansámblem pravidelně spolupracuje. Dále je čeká ještě například kurz dabingu. No a nyní už s těmi nejmladšími zkusíme pohádku **Dům kočky Modroočky**, která bude mít premiéru na Mikuláše, a ti starší se pustili do nastudování Čapkovy hry **Ze života hmyzu**. Takže nyní čteme, zkoušíme, aranžujeme – stejně jako profesionální herci v divadle.“

RaS

VLÁSENÁŘSKÁ A MASKÉRSKÁ LEKCE DIVADELNÍ MASKÉRKY IVONY STANKOVÉ.

MASKÉRSKÝM KURZEM PROŠLI I STARŠÍ ČLENOVÉ STUDIA.

TANEČNÍ HODINA POD VEDENÍM PETRY MORI.

ZDENĚK RUMPÍK SE SVÝMI SVĚŘENCI NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE HRY ZE ŽIVOTA HMYZU. FOTO R. SMETANA

Máte doma vodícího, asistenčního nebo jiného psa? Jste milovníky či obdivovateli psů? V tom případě je tu pro vás Sdružení přátel vodících psů. Naším cílem je podpora zrakově postižených, kteří dosud vlastního psího pomocníka nemají. A těm, kteří ho už vlastní, bychom chtěli nabídnout pomoc, zkušenosti a rady v jejich společném soužití.

Přijměte, prosím, naše pozvání na **BENEFIČNÍ KONCERT,**

který se uskuteční v neděli
10. listopadu 2013 od 18.00 hodin
v Sukově síni v Pardubicích.

Zazpívají Světlana Nálepková, Boni Pueri a posluchači Konzervatoře Pardubice.

Pokud byste rádi přispěli na činnost našeho sdružení, číslo účtu je 2100455431/2010. Děkujeme!

www.pomahajinam.cz

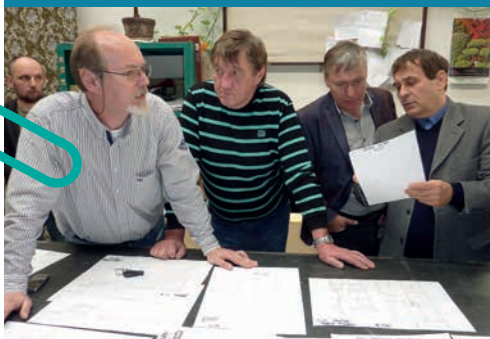
Nejen v dílnách se již pracuje na JMÉNU RŮŽE i JEPTIŠKÁCH

Prosinec bude ve znamení dvou premiér, jež jsou sice žánrově diametrálně odlišné, ale jisté pojítko bychom mezi nimi mohli najít, a to prostředí, ve kterém se odehrávají.

Mysteriózní detektivka **Jméno růže** nás zavede do středověkého italského kláštera, kde dochází k záhadným úmrtím mnichů, a komediální muzikál **Jeptišky** zase mezi současné americké řeholnice, které připravu-

jí charitativní představení, aby získaly peníze na pohřeb svých otrávených kolegyně.

Premiéry se mohou zdát daleko, ale příprava začíná vždy několik měsíců předem. Už na začátku října se v dílenském dvoře konaly předávací porady kostýmů a scény, aby se mohlo začít šít, vybírat z fundusu, začaly se vyrábět kulisy, shánět rekvizity, připravovat paruky... RaS

„PŘEDÁVAČKY“ SCÉNY THRILLERU JMÉNO RŮŽE SE MIMO JINÝCH ZÚČASTNILI SCÉNOGRAF JAROSLAV MILFAJT, VEDOUČÍ DEKORAČNÍCH DÍLEN ALOIS LISÝ, ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL A REŽISÉR PETR KRÁČEK.

NÁVRHY KOSTÝMŮ A SCÉNY DO KOMORNÍHO MUZIKÁLU JEPTIŠKY PŘEDSTAVILI SCÉNOGRAF ONDŘEJ ZICHA, KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE KATÉŘINA BLÁHOVÁ A REŽISÉR LUMÍR OLŠOVSKÝ.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
F: WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAKOSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
TELEFON: 602 4 09 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDELE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LISTOPAD 2013 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: L. ŠPÍNĚR A M. ŠIKOROVÁ, A JE TO V PYTLI, FOTO M. KLÍMA